

Вагомий внесок ювіляра і в науково-організаційне та суспільно-політичне життя. В.М. Єремеев — член бюро Відділення наук про Землю і бюро Відділення загальної біології НАН України, член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки, голова комісії з проблем Світового океану НАН України, член Національної комісії України у справах ЮНЕСКО, президент Регіонального чорноморського комітету і член виконавчої ради Міжурядової океанографічної комісії ЮНЕСКО, голова Координаційного комітету чорноморської компоненти Глобальної системи спостережень океану.

Валерій Миколайович — головний редактор «Морського екологічного журналу», «Морського гідрофізичного журналу», заступник головного редактора журналу

«Геоінформатика», член редколегії «Доповідей Національної академії наук України».

Наукова і громадська діяльність академіка В.М. Єремеева високо оцінена науковою спільнотою і державою. Він — лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Премії імені академіка В.І. Вернадського НАН України, Премії уряду Російської Федерації у сфері науки і техніки, заслужений діяч науки і техніки України, почесний доктор Російської академії наук. У 2007 р. Валерій Миколайович нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, а в 2011 р. — ювілейною медаллю на честь 50-річчя МОК ЮНЕСКО за вагомий внесок у розвиток світової океанографії.

Наукова громадськість, колеги, друзі й учні щиро вітають Валерія Миколайовича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, успіхів і нових досягнень на науковій ниві.

70-річчя академіка НАН України В.П. КУХАРЯ

Валерій Павлович Кухар народився 26 січня 1942 р. у Києві. У 1963 р. закінчив Дніпропетровський хіміко-технологічний інститут, а в 1966 р. — аспірантуру Інституту

органічної хімії НАН України, де працював на посадах молодшого наукового, старшого наукового співробітника, завідувача відділу хімії полігалогенорганічних сполук.

У 1967 р. В.П. Кухар захистив кандидатську, а в 1973 р. — докторську дисертацію. У 1978 р. був обраний членом-кореспондентом АН УРСР і академіком-секретарем Відділення хімії та хімічної технології, з 1985 р. — дійсний член Академії наук УРСР (у 1988–1993 рр. — віце-президент АН України); з 1978 р. — незмінний директор створеного за його ініціативою Інституту біоорганічної хімії та нафтохімії.

В.П. Кухар — визначний учений із надзвичайно широким колом наукових інтересів. Він фахівець у галузі тонкого органічного синтезу і біоорганічної хімії, засновник нового наукового напрямку — хімії біорегуляторних процесів, авторитетний дослідник екологічних і ресурсощадних аспектів

енергетики, нафтоперероблення і нафтохімії, автор більше ніж 600 наукових публікацій, а також понад 70 авторських свідоцтв на винаходи і патентів.

Багато сил В.П. Кухар віддавав і віддає організації й координації наукового забезпечення заходів, спрямованих на ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС та інших техногенних катастроф, становленню екологічного моніторингу довкілля в Україні.

Він створив наукову школу, яка здійснює систематичні дослідження методів стереоселективного синтезу і властивостей низькомолекулярних біорегуляторів та хімічне моделювання біологічних процесів. Серед учнів В.П. Кухаря — понад 30 кандидатів і 2 доктори наук.

Плідну творчу працю В.П. Кухар органічно поєднує з напруженою науково-організаційною діяльністю в Національній академії наук України, численних урядових комітетах і комісіях, наукових та експертних радах, міжнародних наукових організаціях: у 1986–1988 рр. він заступник голови Постійно діючої комісії Президії АН УРСР з питань ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС; у 1995–2000 рр. — голова Комісії з питань ядерної політики та екологічної безпеки при Президентові України; у 1996–2004 рр. — заступник голови Ради з питань науки і науково-технічної політики при Президентові України; у 1993–2004 рр. — голова Координаційної ради з пріоритетного напрямку розвитку науки і техніки «Охорона навколишнього природного середовища» при ДКНТП; у 1999–2001 рр. — член експертної ради НАТО з питань цивільних наукових і технологічних досліджень, пов'язаних із безпекою; з 1996 р. — член Групи ядерної безпеки при Європейському банку

реконструкції та розвитку (Лондон); з 1998 р. — член Міжнародної наглядової групи при Європейському банку реконструкції та розвитку з проблеми Чорнобильського об'єкта «Укриття» (Лондон); у 2004–2011 рр. — член Наукової ради Організації із заборони хімічної зброї (Гаага). У 1992–2003 рр. — президент Українського хімічного товариства; у 1996–2010 рр. — президент Малої академії наук (Київ); у 2001–2002 рр. — член Науково-технічної ради Державної комісії з питань оборонно-промислового комплексу України, заступник голови бюро Ради; з 2003 р. — член Ради генеральних конструкторів при Кабінеті Міністрів України; з 2010 р. — заступник голови Національної комісії з радіаційного захисту населення України, голова Державного фонду фундаментальних досліджень.

В.П. Кухар — член Всесвітньої федерації вчених і науковий керівник Українського відділення «Всесвітньої лабораторії»; з 2006 р. — член адміністративної ради Центру наукової культури імені Алессандро Вольта (Комо, Італія).

Плідна діяльність В.П. Кухаря відзначена численними науковими й урядовими нагородами — відзнакою «Global-500» ЮНЕП (1993); Державною премією України в галузі науки і техніки (1999); Премією «San Valentino. Un Anno d'Amore» (2000) Всесвітньої федерації вчених; Премією ім. А.І. Кіпріанова АН УРСР (1985). У 1992 р. він був удостоєний звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Наукова громадськість, колеги, друзі, учні щиро вітають Валерія Павловича з ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, успіхів і нових наукових звершень.